

REDACȚIA
strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL
Austria-Ungaria:
un an 20 cor. pe 1/4
10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
de Duminică pe an
4 coroane. —
Pentru România și
Căminatate pe an:
40 franci.

scrierile nu se napotază

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERȚIUNILE:
de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancațe nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Acțiune paralelă

ori

„coadele de topor“.

Marele Rosetti al României a zis:
„Prete-mă, Doamne, de lauda vrăj-
șilor mei!“

Aplicând acum principiul acesta
pe un invers, nici un Român n'are
să întristeze dacă faptele lui în
publica publică națională sunt con-
damnate de presa șovinistă. Din con-
știință superătoare ar fi numai lau-
dele ei!

Noul vicar al Oradiei-mare are
să fie zilnic obiect de jîntă
atacurilor presei șoviniste.

„Magyar Szó“, organul șovinistilor
se inspiră de la baronul Bánffy,
ca să prezenta cu atâta mai mare
mejdia ce i-a ajuns pe Unguri
alegerea dlui V. Mangra ca
vicar al Oradiei-Mare, publică (în Nrul
12 c.) un articol sub titlul:
„Vierea comitetului național român“,
care după ce arată activitatea
șovinistă a lui Papiu și a
oralității din generația trecută, re-
vine la mișcările naționale dintre
1848-1895 și scrie:

„Conducerea acestui comitet și a
toate mișcării îndreptate într-o ni-
șă patriei și a trădării ei, o avea
baronul Mangra, vestitul preot român
vicar de Unguri“...

Pentru trebuința cauzei momen-
tane — să combată pe dl V. Mangra
presa maghiară îi hărăzește dlui
vicar un rol pe care nu l'a avut.

Tot pentru asemenea motiv, ziarul
Bánffy scrie că sub conducerea lui
vicar Românii s'au obrăznicit să
congras chiar la Budapesta, unde
au aiut cu Sârbii și Slovacii pentru
ambuscătăți țeara“.

Uită să spună însă, că cel care a
concesie Românilor să țină congres
Budapesta, a fost însuși Bánffy.
Dacă așa primejdie preparau
Românii în congres, de ce a permis
se țină congresul naționalității?
de ce nu l'a disolvat, dacă a călcat
pe țărni?

Evident însă, că nici cei din
congres, nici dl Mangra, n'a con-
venit legilor țării și întreaga serie
de articoli ai lui „M. Szó“ n'are al-
tceva, de cât supărarea că la Oradia
ales vicar un Român bun, ear'
expositura vre-unui magnat oare-

Nici chiar șovinistii maghiari n'ar
de înșă cu atâta nerușinare, dacă
nu fi îndemnați de unii Români
coadă de topor, căci doar azi se
și n'a mai desmînțit-o nici cel
de astăzi, că corespondențele, ori mai
de astăzi, denunțările calomnioase im-
punitiv episcopului Goldiș și a dlui
vicar s'au expedit la Budapesta din
laclăria nepotului din Arad a metro-
politului Mețianu. Se știe de asemeni,
cel care a scris în pamfletul din
Oradia, organ al dlui magnat
Gall, a fost dl Dr. T. Popescu după
tot el a alimentat și pe „Tribuna“
la Sibiu, insultând până și femeile

celor-ce au combătut sistemul „ne-
murilor“.

Ca să vadă cetitorii noștri clar
acțiunea paralelă a numitelor ziare și
a tovarășiei distinșilor Români Dori
Popescu, Gall și Dr. T. Popescu,
trebuie să ne oprim acum asupra unui
nou moment în campania lor.

Citim adică eară două corespon-
dențe în „Egyetértés“.

În cea cu data 10 Maiu, după-ce
înjură și calomniază pe dl Mangra,
facându-l cap de acuzăție că „a mers
la Impăratul“, cu Memorandul, și ame-
nință pe toți „pentru cele ce se vor
petrece în urma tergiversărilor epis-
copului, care a ajutat alegerea lui
Mangra, acest dușman neîmpăcat al
Ungurimei“, scrie: „Da, pe Mangra,
spre a cărui caracterizare nu de
mult ziarele române nu găsiu cuvinte
destul de tari, l'au ales vicar“.

În numărul său dela 12 c. nu-
mitul ziar unguresc reproduce apoi
cu mare ostentațiune scrisoarea dlui Gall,
adresată „Telegrafului“ și reproducă
și de noi.

Ear la rëndul ei, autorizata din
Sibiu reproduce și ea din ziarele ma-
ghiare știrile tendențioase apărute în
presa maghiară despre „trimiterea la
mănăstire a arhimandritului Hamsea“,
acest scump odor al „neamurilor“,
a cărui vrednicie dl Gall o lauda în
prosa lui atât de puțin românească.

Nu ne mirăm de patima șovi-
niștilor. Ne mirăm însă, că se găsească
între Români ziaristi atât de porniți
numai din cauze personale, încât se
fac echoul coadelor de topor ale nației
românești, dând ospitalitate, în loc
să se revolte, tuturor infamiilor apă-
rate în presa șovinistă.

Așa, că nu ar fi surprinzător să
vedem azi ori mâne reprodus în „Tri-
buna“ și „Gazeta“ drept cap de acu-
zațiune încontra legăturii dlui Mangra
cu P. S. Sa Episcopul Goldiș și ur-
mătorul pasagiu din „Egyetértés“:

„Trebuie, într'adevăr, să fie foarte
naiv cel-ce se mai încrede în patriotis-
mul lui Goldiș, Mangra ori al altui
corifeu român. Căci întâiul efect al lu-
crării lor comune a fost să propundă
în Sinod ca în eparchia aradană să se
mai ridice șapte-zeci de școli române,
pentru-că cultura română este primej-
duită prin întinderea limbii maghiare.“

Da, așa este! În sensul acesta
s'a făcut legătura intimă între prea
bunul nostru episcop și majoritatea
Sinodului: să ne ridicăm școli și bi-
serici, și să ni-le apărăm cu toată
forța noastră.

Ungurii cari țipă din cauza asta,
sunt niște șovinisti smintiți! Românii
coadă de topor: însă și cei-ce combat
alătura cu presa maghiară nisuițele
nobile ale episcopului Goldiș și sft-
nicilor săi, sunt niște netrebniel, pe
cari mai iute de cât ei ar crede, îi
va ajunge blăstămii lui Dumnezeu și
disprețul neamului românesc.

Bugetul comun în anul acesta prezintă
suma de 362.854.111 coroane, cu 19.694.064
coroane mai mult decât în anul trecut.

Din suma aceasta, statul ungar plă-
tește 180 milioane.

Din Delegațiunii.

Sâmbătă, în 12 l. c. n., s'au în-
trunit la Budapesta Delegațiunile mo-
narchiei, pentru a discuta asupra
chestiilor mari ale guvernului comun.

Delegațiunea ungară.

Prima ședință, de constituire, a De-
legațiunii ungurești s'a ținut Sâmbătă după
amezi la orele 6. A fost deschisă de bă-
trânul Nákó Kálmán, fiind prezenți din
partea guvernului comun: ministrul de
externe, contele Goluchowski; ministrul de
finanțe Kállay Béni, ministrul de război,
baronul Krieghammer, amiralul baron Spaun
etc.; ear guvernul unguresc s'a represen-
tat prin ministrul-president Széll și prim
ministrul de honvezi baronul Fejérváry.

Presidentul al Delegațiunii a fost ales
Szilágyi Dezső, vice president contele Sza-
páry Gyula, și trei notari.

Presidentul Szilágyi a rostit apoi o
lungă vorbire, în care a desfășurat înaintea
delegațiunilor, între altele și îndeosebi, da-
torințele îndoite ce le au pe de-o parte pen-
tru a statorî cheltuielile comune necesare
și pe de altă parte, pentru a controla acti-
vitatea guvernului comun. Pentru asta a
accentuat momentele mari, cari sunt nor-
mative atât pentru menținerea poziției de
mare putere a monarchiei, cât și a situa-
ției sale economice-naționale.

Privitor la visita din urmă a Monar-
chului la Berlin, presidentul, între altele, a
zis următoarele:

„Cu bucurie plină de mândrie am fost
martori stimei și iubirii, cu care Majestatea
Sa a fost întâmpinat cu prilegiul acestei
visite. Văzând semnele de strînsă și intimă
amiciție, ce există între cele două imperii;
văzând manifestările de stimă și simpatie,
cu cari populațiunea capitalei germane a
întîmpinat pe Domnitorul nostru, am simțit
atunci, că această întîlnire a acelor doi
Monarhi este, în același timp, și manife-
starea simpatiei reciproce a popoarelor de
sub sceptrul lor.“

A încheiat apoi prin un întreit „Eljen“
la adresa Majestății Sale Regelui și a de-
clarat Delegațiunea constituită. A anunțat
totodată, că membrii aleși: Okolicsányi,
Holló, contele Zichy János și Rakovszky,
cari au renunțat la alegerea lor, au fost în-
locuiți cu următorii membri suplenți: Lati-
novics Pál, Zeik Gábor, Kószeghy Sándor și
baron Nopcsa.

După constituire mai întâi ministrul
comun de finanțe a prezentat preliminarul
bugetului comun pe anul 1901. Din acesta
se arată, că:

Pentru ministrul de externe se cere
suma de 10,739 079 coroane; pentru armată:
278,649.953 coroane ca spese ordinare; și
14,969.160 extraordinare; pentru ministerul
comun de finanțe: 4,272 009 coroane; pen-
tru înalta curte de compturi: 814 22 coroane;
cu totul: 362,851 411 coroane.

Se constată deci, că trebuințele arma-
te pentru anul 1901 pretind mai mult decât
în anul 1900 cu: 13,851.610. coroane.

În fine s'au constituit feluritele comi-
siuni și s'a decis, ca sub-comisiunea pentru
afacerile de război se va întruni la desba-
tere Mercuria viitoare, ear' aceea pentru
afacerile de externe Sâmbătă și sub-comisi-
unea pentru afacerile marine Luni, în 21
Maiu.

Delegațiunea austriacă.

Tot Sâmbătă, în 12 l. c. n. la orele
6 după amezii s'a constituit și delegațiunea
austriacă, sub presidenția cav. Javorski, care
printr'o vorbire lungă a indicat agendele
guvernului comun, ce-și așteaptă desbata-
rea lor din partea delegațiunilor și a re-
marcat și dînsul sêrbările dela Berlin și
primirea măreață ce Monarchului nostru
i s'a făcut în capitala Germaniei.

Noul grup ziaristic.

Obicinuiți la o productivă viață
politică, nu puteam suporta sterilitatea
la care era osândită viața politică
prin evenimentele ce succedaseră
după robia de stat.

Mai buni decât a nu simți umi-
lința, dar mai răi decât a nu ne mărtu-
risi și slăbiciunile, ne-am năpustit asu-
pra persoanelor și evenimentelor de
ordine eclesiastică cu toată furia înă-
dușită de sila împrejurărilor în noi.

Părintele Goldiș și Mangra nu
se bate cu nimenea; domni secundanți
ai fiului Zigre pot mărturisi despre
aceasta, și nici nu bagă pe nimenea
în pușcărie, — ei puteau fi tratați dar
ca niște Vogelfrei. Și de aceste avan-
tage s'a și folosit cu prisosință daia-
nismul de tristă amintire cu mititeii
săi viteji.

Neputința este psihologia or-
giilor ziaristice dela noi, elementul
distrugător care lovește în sine în-
suși.

Am putea și altfel numi acea
neputință, dar atunci prea ar cauza
durere, și noi îndreptare voim ear nu
mănie.

E destul să știi că cine sunt
combatanții vizibili, contra Aradanilor;
de pildă Voniga, Magiaș, Isidor Po-
pescu, Barcian, Daian, ca să înțelegi
că există un Mefisto care a făcut
această garnitură ziaristică, ca să-și
pescuiască interesele din turburările
apelor politice, căci preseda ispitește
pe Dodona, și caută ani de zile vir-
gula fatală din per bellum numquam
peribis.

Uite așa. Dela virgulă atârână
soartea unei națiuni. Cine ar mai fi
crezut asta? Simplu de tot. Căci de
ar fi sigur preseda că nu-l va cădea
vre-o proclată la virgulă între bellum
și numquam, de mult ar fi încheiat
taifasul muselor politice în Sibiu,
„neînfrântul“ taifas. Inca! de n'ar fi
liniște în lume, căci muștele aceste
ale naibei, încă sunt obrasnice și
pun punctul unde nu-l aștepti; cu
dobitoacele n'ai de glumă. Inșpăimântă-
torul de peribis, ce face el cu frica
de virgulă și ce ar putea face liber
de virgulă!

Și garnitura se tot îngroașă,
pe lângă picanteria — Voniga—Ma-
giaș—Isidor Popescu—Barcian—Da-
ian servește acum Mefisto pe un
magnat, pe celebrul declarant Dr.
Iosif Gall.

Menunat! ar zice baș Pavelea.
Și cum naiba se nu fie menunat un
magnat într'o atare garnitură. Dar'
numai la aparență e minunată treaba
aceasta, căci originea comună, bună-

oară Maglaș cu Dr. Gall e născut dintr'o mocănișă, avans numai într'u atâta are nrul față de celalalt, că Dr. Iosif Gall s'a născut mai de timpuriu de cât Maglaș, dar' aceasta se egalează apoi prin cultură, căci Maglaș scrie gramatical mai corect de cât dl magnat Dr. Iosif Gall și acest punct de întâlnire e destul de momentos. Al doilea punct de întâlnire e originea inspirațiilor comune. Același duh 'i-a inspirat, ei sunt lumină din lumină, pusă ca să lumineze aceluia carei ochi au să nu vadă comedia.

Ad vocem lumină. Iar, să punem nițel în lumină morala bucinașului din „Controla“ și „Tribuna“: Spiritul național a căzut cu 50 o/o de când Goldiș e episcop în Arad, țipă și neprihănită din Sibiu, tatal cu durerile din Arad, ear' fiul în „Controla“ trage acelea aghioase asupra blândului cap diecesan și a sfințicilor sei. În aceeași vreme, și tot din aceleași condee apărea în „Magyar Szó“, „Egyetetés“ etc. blasfemiile asupra episcopului Goldiș, pentru că a tradat patria dându-se în brațele „hazaárulelor“, ear' guvernul de care, după propria mărturisire a declarantului Dr. Iosif Gall, stă atât de aproape și în intime legături, ia poziție contra părintelui Mangra.

Și mai pozitiv. Am cetit un protest dat contra alegerii părintelui Mangra. La prima vedere, judecând după formă și cuprins, credeam că e redactat de părintele Moise Bocșan, însă acum după cetirea declarației dlui Dr. Iosif Gall îl aflu mai concordantă cu forma de scriere a acestui domn. În acel protest se zice că Mangra ca profesor suspendat nu poate fi ales de vicar. Va să zică protestul recunoaște dreptul guvernului de a suspenda pe un profesor de teologie și pe acel motiv excepționează pe păr. Mangra.

În faptă părintele Mangra bisericest nu e suspendat. Guvernul a cerut delaturarea lui de la catedră, din motive politice, și consistorul și sinodul n'a recunoscut nici odată acel drept de ingerință politică în școală și așa nici n'a suspendat nici a aplicat suspendarea guvernului, ci mai virtos păr. Mangra bisericeste e integrat în catedra sa.

Tot ce s'a făcut e că consistoriul protestând la guvern, a cedat forței

brachiale și nu a împărțit oare de prelegere părintelui Mangra.

Și n'au fost în Sinod oameni capabili de a recurge la acest ultim remediu de protest, care pentru dl Dr. Iosif Gall poate fi o piesă de rezistență în sus, dar pentru cel-ce țin la autonomia bisericii și cu știință ori din neștiință au subscris acel act, va rămânea o cauză infamantă pentru totdeauna.

Cum adevărat, dl Dr. Iosif Gall, născut în fundul Ardealului, trăit în fundul Croației, ospitant în Budapesta, abia încălzit în un colț al diecesei și numai trecător prin Arad, în urmăre atât de departe de spiritul diecesei cât de departe e în apăsarea adevărului, are pretenția de a ne octroi nouă episcopi și vicari episcopesci?

Știm că pe noi nu ne cunoaște, căci n'ar face ceia-ce face; ceea însă ce nu știam până acum e, că nu s'a asimilat cu spiritul nobleței de care trebuie să fie pătruns un om ajuns din opinca în acele înalte sfere ale casei magnaților, ca să se deosească la comploturi — Hotel Central — și declarațiuni — în „Telegraful Român“, „Egyetetés“ etc. pentru cari între simpli muritorii faptuitorul e huiduit, ear în sferile de sus e măsurat cu un suveran „parvenu“.

Și apoi să nu mai bați pe vladica meu și pe popa meu, nene, dacă vrei să-ți fie bine în ceriu și aici pe pământ.

Alterego.

Condițiunile de împăcarea

dintre

Românii bucovineni și guvern.

Zilele acestea a sosit la București dl archimandrit Ciuntuleac, deputat în Dieta Bucovinei. Într'un interview cu redactorul ziarului „Apărarea Națională“, eată ce a spus prea cuvioșul părinte:

— „Clubul român al dietei din Bucovina — spune înalt prea cuvioșul archimandrit — a aflat de bine de a intra în tratative cu guvernul țării, baronul Bourguignon, și li-s'au acordat românilor următoarele postulate: 1) acordarea unui inspector general al școlilor din Bucovina română, și coordonat inspectorului german, aceasta din

inițiativa luată de către clubul român care a propus 3 candidați din care se va alege.

2) Denumirea inspectorilor districtuali agreeți de către români.

3) Acordarea de câte 5000 coroane pentru internatul de fete și băieți din Cernăuți;

4) Alegerea de comisari la recensemintul poporului din Bucovina, după cunoștința limbilor țării;

5) Înființarea unei școli superioare de fete la începutul anului școlar viitor, cu limba română.

În fine așteptăm buna voință guvernului în toate.

Si-s'au promis mai multe îmbunătățiri și credem că guvernul se va ține de acest angajament.

Toate postulatele făcute de baronul Bourguignon sunt cu rezervă acordate, până ce va căpăta și el dela minister autorizație că poate să le îndeplinească.

Deschiderea Delegațiilor.

Duminecă la 12 c. M. Sa a deschis în Budapesta D. legațiunile. Cere monialul acesta s'a petrecut în palatul regal.

Delegațiunea ungară a fost primită la ora 1. Prezenți, afară de delegați, erau ministrul Goluch-w-ky, Krieghammer și Kállay.

D'a dreapta M. Sale, lângă tron, ocupa loc Széll, ear în stânga ceilalți ministri comuni.

În numele delegațiunei a vorbit Szilágyi. A accentuat fidelitatea către tron bucuria ce simte în urma întăririi păcii prin tripla alianță, după-cum și necesitatea de a avé în vedere dezvoltarea internă a regatului ungar; zice că țeara, în marginile ce sunt trase, va pune la dispoziția monarhiei toate mijloacele pentru siguranța ei și pentru menținerea echilibrului internațional. Ist exprimd de asemenea bucuria asupra primirii splendide ce 'i-s'a făcut Monarchului la Berlin.

M. Sa ia cu plăcere la cunoștința asigurările de fidelitate. Zice că în situația monarhiei nu s'a operat nici o schimbare. Relațiunile de intimă prietenie ce monarhia are cu Imperiul german, pecellută acum de curând și prin visita dela Berlin, s'au mai întregit și cu relațiunile bune ce avem cu toate

statele. Speră că bunătățile un

durabile monarhia le va avé și i
Cât desbre bugetul m
rului comun de resboiu, gu
s'a mărginit a cere numai
neapărat de lipsă. Aminteste
gresul îmbucurător economic al
și Herțegovinei, așa că bugetul
pere din veniturile celor două p

După aceste monarhul
cerce. Cu Cehit a fost foar
Dintre Unguri a vorbit cu
Tiszu, Szapáry, Falk, Apponyi
După amezai Monarhul s'
Gödö's.

DIN ROMANIA

Delimitarea granițelor

D-nii R. R. Rosetti, Papadopol mach', delegați ministerului de ex preună cu 8 ofițeri delegați de m de răboiu, vor pleca în ziua de din Capitală pentru delimitarea g dintre Austro Ungaria și România, face din 10 în 10 ani.

Comisia română se va intruni deal cu comisia Austro Ungară de începe operațiile, împărțind granița zone.

Cea dintăiu zonă va fi de la la Orșova, având reședința la Sibiu, doua zonă va fi de la Predeal la Ier nel și va avea reședința la Kézshely.

Delimitarea granițelor va fi la sfârșitul lunii Octombrie.

Semnalele de lemn vor fi cu semnale de fier, ear movilele de vor fi schimbate prin altele de sid

S'a și destinat un fond de lei pentru acest scop.

Impăratul Wilhelm și Mommsen

Cu ocazia jubileului bicentenar demiei Științelor din Berlin, înteme indemul și sub presidenția filosofu nitz, și printre membrii căreia cel stri s'a numărat Dimitrie Cantemir, du I omagi „Descrierea Moldovei“, latinește, s'a petrecut un episod de luare aminte pentru însemnă extraordinară.

Anume, Impăratul Wilhelm a la suirea sa pe tronul Germaniei spre zece-ani, uimește lumea cu o adesea geniale, a îndatorat pe fiu să defieze pe dinaintea marele polyhistor Mommsen și să-și scrie

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.“

Phobii.

Răsboinicii nu sunt scutiți, ca și celalți oameni, de acele slăbiciuni ale sistemului nervos pe cari știința modernă le numește phobii. În această privință se citează curiosul sentiment de frică de care e coprins lordul Roberts, generalismul trupelor engleze în Africa-de-sud, când se găsește în fața unei pisici. Impasibil sub gloanțe, el a dat exemple de cel mai mare sânge rece în numeroasele lupte în contra indienilor răsculați. În lupte, temperamentul său nu pare să cunoască nici o esitare. Cu toate acestea, e de ajuns să apară o pisică pentru-ca o jenă nedefinită să se observe imediat în atitudinea generalului.

Ofițerii din statul său major l'au văzut într'o zi, la Cabul, în momentul unei acțiuni pe care o dirija cu sângele său rece obicinuit, tremurând de neliniște pentru că o pisică apăruese apr ape de locul pe care îl ocupa. A trebuit ca animalul să fie gonit, pentru-ca generalul să-și regăsească libertatea sa de spirit. Într'o altă împrejurare identică, era cât pe aci să-și piardă cunoștința. O pisică venise să se frece de picioarele sale. Neliniștea care-l

coprinde în aceste cazuri e așa de mare, încât lordul caută întotdeauna să le evite.

Aci nu poate fi însă vorba de o adevărată frică și sentimentul încercat e mai curând un fel de scârbă. Ori-cât de extraordinare ar fi însă, aceste phobii nu sunt tocmai rare și istoricii menționează unele foarte curioase.

Casul lordului Roberts aminteste exact pe acela al regelui Henric III, care nu pute să rămână singur într'o cameră unde era o pisică. Mareșalul Schonberg, guvernatorul Languedocului, avea aceeași spaimă de pisici.

Un contemporan al acestor personaje, cardinalul de Lorena, arhiepiscop de Reims, povestește, că fiind în Tyrol, împăratul Ferdinand 'i-a prezentat un gentilom german care avea atâta frică de pisici încât îl curgea sânge din nas numai când le auzea miorsind de departe.

S'ar putea cita încă numele mai multor militari cari erau stăpâniți de această curioasă slăbiciune. În tot cazul generalismul englez e în bună tovrășie în această galerie de nevropați.

Dar exemplele de phobii abundă.

În timpul lui Mazarin, mareșalului d'Albert 'i-a venit rău la o masă unde se servea un purcel de lapte.

Mareșalul de Brézé, ucizând odată pe unul din servitorii săi, leșina totdeauna, în amintirea acestui omor, când vedea un epure; faptul e raportat de Tallemant des Reaux.

Vladislav, regele Poloniei, se turbura și fugea când vedea mere. Caraccioli, senior la curtea din Neapole, avé o frică grozavă de șoareci. Merele erau deasemenea o cauză de frică pentru Duchesne, secretarul lui Francisc I. Nu putea să simtă mirosul lor fără să-și curgă sânge din nas.

D. de Lancre, consilier la parlamentul din Bordeaux, afirmă că a cunoscut un om foarte cum se cade care a prins atâta frică dela întâlnirea unui ariciu, încât timp de doi ani 's'a închipuit că ficeați îi sunt sfășiați de acest animal. Tot el vorbește de un gentilom foarte brav care n'avea curajul să atingă un șoarece chiar cu spada la mână.

Se citează încă numele unui guvernator francez din secolul trecut care cădea în convulsii când vedea icre de crap. O doamnă parisiacă suferea de același lucru la vederea unui rac fier. În fine dl Van gheim, mare vânător din Hanovra, încerca o slăbiciune identică sau fugea când zărea pe masă o friptură de porc.

Se menționează de asemenea că Maria de Medicis nu pute să sufere vederea unui trandafir chiar în pictură și că Jacques I, regele Angliei, a tremurat toată viața la vederea unei săbii. Această antipatie a fost atribuită spaimel pe care o în cercase Maria Stuart, mama sa, pe când era grea, când a văzut pierind pe David Rizzio din cauza mai multor lovituri de spadă, chiar sub ochii ei.

Phobiile au stăpânit foarte des și creierul savanților Josef Scaliger, un savant

francez, avea oroare de lapte. Un contemporan al lui, nu putea să frica ouăle.

Se povestește că Erasmus miroși peste fără să aibă friguri. Bacon era cuprins de un fel de orf de câte ori era eclipsă de lună Brahe, celebru astronom suedez, 'i-se moaie picioarele când îl iepure sau o vulpe.

Bayle, autorul Dicționarului avea convulsii când auzia șușotă care-l face apa eșind din robinet. de Poyer, care a făcut parte din franceză, nu putea suferi sunetul instrument.

Bine înțeles aceste phobii în societatea noastră actuală.

Théophile Gautier avea oroare bach, considerat de mulți ca Nici odată el nu voia să se scrie acestui musicant în vre un foileton. Când numele acesta trebuia să i copie sa, chema un lucrător tipografic și-l pune să taie din literile num lui lui Offenbach și aceste litero pe hârtia sa. Găsi că dacă nu scrie acest nume se ochi.

De altfel, mai toată lumea de mii de phobii analoge. Că înspăimântă cifra 13, alte ori vre-unul animal sau a cine mai în fine ne inspiră teamă chiar zilele săptămânei.

A socotit monarchul acesta, artist în privința, adănc politic și patriot în viață, că nu se poate aduce geniului mai mare închinăciune decât tehnica stelelor coroana princiară înaintea soarelui celorlalte frumusețe omenești.

A socotit că nașterea, strălucirea că- se datorează întâmplării, chiar și atunci când omul se crede ursit a domni peste toate în puterea dreptului divin, trebuie să fie respectuoasă, la o parte, în fața unei doborânte prin muncă de titan a științei.

Și a zis înțeleptul împărat că fală n- are nu totdeauna o fac capetele încolțite, ci totdeauna capetele geniale, și că, din cele din urmă înalță prestigiul trecătorului neam, de multe ori pe ruina altor amururi, apoi celelalte întind popoarelor, deasupra veacurilor, puntea senină a no- veltii, pe care se preumblă în sus și în umbrele sfinte ale eroilor gândiri în vi- tualității...

Impăria lui Alexandru s'a sfârșit și- nădăruț chiar a doua zi după încetarea din viață, dar împăria lui Aristoteles, căruia s'au stăpânește încă lumea până după două mii și două sute de ani.

Cuceririle sângerosului Bonaparte s'au- nădăruț de mult în vântul deșertăciunii, pe- ntru descoperirile lui Laplace în paraginile- nădăruț ceresc s'au încă la cărma Uni- tării.

Și, cu toate acestea, Mommsen n'a un admirator al politicii germane ur- de de Bismarck împreună cu Wilhelm I, șeful împăratului de astăzi. De multe ori în viața sa a supărat urechia autoritară a cancelarului de fier. Nu mai puțin însă Bismarck cât și bătrânul Wilhelm s'au- nădăruț a prețui obiectiv pe marele învățat. Alte țări și în alte vremi, l'ar fi trimis- nădăruț și ne știe la ce Siberie, sau în cazul- nădăruț favorabil, ar fi asumat asupra- nădăruț rep- nădăruț guvernamentale să- nădăruț umple de bale.

Războiul buro-anglez.

Roberts telegrafează cu data de 1 Mai că a intrat cu trupele sale în- nădăruț capitala a Oranjului, în- nădăruț stăd. Buri nu au opus nici o- nădăruț ei își concentrează trupele la- nădăruț Vaal, între dealuri, după cum- nădăruț de prevăzut de altfel.

În același timp se telegrafează- nădăruț că trupele de apus ale o- nădăruț engleze înaintează spre Mafeking, care ar voi să- nădăruț elibereze pe ziua- nădăruț 8 c., când regina Victoria își ser- nădăruț viața nașterii, trupe bune se ivesc- nădăruț din partea de sud a râului Vaal, la War- nădăruț, unde înainte fuseseră Englezii, și că Roberts ear' nădăruț are pe Buri

Blaze menționează o phobie- nădăruț curioasă în viața sa militară asupra- nădăruț râului, pe care a publicat-o în 1837:

„Un oficer din regimentul meu, scrie- nădăruț, nu fusese nicădată în foc cu toți- nădăruț 10 de ani de serviciu al său. Ca și- nădăruț Marie Stuart, vederea unei săbii îl- nădăruț să se îngălbinească și mărturisise cu- nădăruț că: „Aș voi să merg pe câmpul- nădăruț războiului, dar mi e peste putință; așt da- nădăruț la cea dintâi lovitură de pușcă și- nădăruț rău ar fi foarte rău”. Din această- nădăruț era lăsat la dispoziție unde, de altfel, era folosit instruire pe recruți”.

Deși acest caz e destul de curios, și- nădăruț că a fost cunoscută și de răz- nădăruț de merit, cu deosebire că la aceștia- nădăruț învinge ori e frică. Insuși Ney- nădăruț în momentul când trebuia să se- nădăruț pe cal pentru ca să facă o sarje- nădăruț pe sălași. El făcea însă imputări pe- nădăruț sale și se arunca apoi ca un furios- nădăruț în râul de flăcări.

Skobeleff, generalul alb* de la Plevna, nădăruț că s'ar mărturisese că în fundul inimii- nădăruț că era fricos”. Ceea nu- nădăruț împedea să- nădăruț să meargă în foc cu o îndrăzneală foarte

Roberts era caprius și el de o- nădăruț mare de nevropat, ca aceea a gene- nădăruț lui Roberts. Cea mai mare parte dintre- nădăruț ei sunt fetiști. Nici unul n'a fost- nădăruț mai mult ca Napoleon I.

In coastă, ca după ocuparea Bloemfonteinului.

Steyn, presidentul Oranjului, a declarat că Buri vor lupta până la cea din urmă picătură; dela pace cu Englezii n'au ce să aștepte, dela răsboire vitează însă așteaptă tot. Fiecare victorie, cât de mică, Englezii vor plăti-o foarte scump. Spiritul de solidaritate între cele două republici n'a scăzut de loc și nimeni nu e descu- ragiat. Se vor bate ani întregi, retrăgându-se la munte, dar în pace nu-î vor lăsa pe cutropitori.

Dela „Enciclopedia-Română” cetire.

— UNA LA ZI —

„Homogen — care este format din elemente de aceeași natură”.

Vol. I, 716

Notă. Ce ar merita un băiat din gimnaziul inferior, care ar stilisa astfel definiția cuvântului „homogen”... Aplicarea unui element heterogen!

Noutăți

Arad, 14 Maiu 1900.

Inmormântarea mult regretatei Ecaterina Pașubă născ. Bocșan s'a făcut în Arad Sâmbătă la orele 2 după amiază. Insuși P. S. Sa Episcopul Goldiș a ținut să dea, prin prezența sa, ultimele onoruri decedatei. A asistat întreagă societate română din Arad, ear din partea societății maghiare au fost dl primar Salacz, dl vicișpan Dálnoky, apoi jurișt de la tribunal în corpore, precum și procurorii și numeroși advocați. Funerariile le-au săvârșit Prea Cuvioșii lor dl arch. Hamsea, Mangra și Pap, apoi preoții I. Ardelean (din Chitighaz), Traian Vațian și G. Bodea din loc, precum și diaconul Mihulin. La casa mortuară dl Hamsea a rostit un panegiric, făcând elogii calităților alese sufletești ale defunctei și arătând do- liul nespus ce ea lasă în inimile ce- lor de aproape ai ei, precum și tu- tor stimătorilor. Carul mortuar era precedat de un car acoperit cu co- roane, cele mai multe din flori natu- rale, ear pe sicriu erau coroanele nemângăiaților copii ai decedatei, Virgil și Hortense măr. dr. I. Suci.

Public numeros a mers până la cimitir, unde dl Ardeleanu a ținut discurs funebru. Cântările de jale li-a executat corul seminaristilor condus de dl profesor Lugojanu, atât de duios, că a stors lacrimi.

Fie-î țerina ușoară și memoria eternă!

Non arhiepiscop. În 10 l. c. n. a fost alegerea de arhiepiscop în orașul Salzburg (Austria). Ales a fost episcopul titular Dr. Cristian Ioan Katschthaler. Noul prelat e în vârstă de 71 ani.

Societatea „Transilvaniei”, din Bu- curești, pentru ajutorarea studenților și elevilor meseriași români a ținut aduna- rea sa generală anuală ieri Duminecă, în 30 Aprilie vechiu p. m. în localul școlii normale a societății pentru învățatura po- pulului român. La ordinea zilei era: 1) Da- rea de seamă a comitetului de gestiunea societății pe anul 1899 și 2) Alegerea co- misiunii de verificare.

Aurelia Cionca, cunoscuta pianistă care prin arta ei musicală a pus multă lume în mirare, va da la finele săptămânii acesteia două concerte: Primul, Sâmbătă seara în sala teatrului Rally din Brăila, ear al doilea Duminecă seara în sala teatrului Papadopol din Galați. Programa acestor două concerte este formată din 7 bucăți de muzică clasică, pe care artista le eșecută la pian pe dinafară, deși aceste bucăți conțin 78 de pagini, format mare.

O descoperire interesantă Din punct de vedere științific, este foarte prețioasă descoperirea, ce a făcut-o de curând o ex- pediție lângă Cuenos, pe insule Creta. Ex- pediția ac asta făcând adică săpături lângă Cuenos, și a dat peste ruinele unui palat, care s'a edificat înainte de epoca Mijkenă și care probabil să fi fost proprietatea re- zelui Minos, vestit pentru labirintul din Creta și minotaurul grecesc. Descoperirea e cu atât mai importantă, cu cât s'au aflat table de peatră și cărămizi, care dovedesc, că deja înainte de Homer a existat un abcedar. De aici să deduce, că cultura greacă, ce se lășise mai târziu în Grecia întreagă, n'a fos importantă din străinătate, ci s'a nă- scut pe insulă în timpurile preistorice.

Avis. Imi iau voia a atrage din nou atențiunea stimaților domni, care au pri- mit liste de colectă pentru masa studenților din Brașov, a trimisite coala, ori care ar fi rezultatul colectei. Fixez ca termen ultim spre acest scop ziua de 20 Maiu v. v. c., până la care termen rog a mi se remite listele cu rezultatul colectei cu atât mai mult, cu cât în Darea de seamă II, ce se va pune atunci sub presă — în cas de întâr- ziere nu se vor mai pute publica. Brașov, în 27 Aprilie v. 1900. Virgil Onișiu, dir. gimn.

1 Maiu. Pălărițele de hoare de pe pieța Tököly au sârbat astăzi 1 Maiu și adevătele, au adus pe locul târgului de hoară musica și între hoarele strigătoare la ceriu, da- te la horă românească, de s'a adunat o lume imensă.

Cum nu? cine a mai văzut așa or- chestră: pe d'oparte lautarii, ear pe de altă parte găgăitul găstelor?

INVITARE. Comitetul executiv al „Trans- sylvaniei”, fabrică pentru valorisare și pre- lucrare de poame și legume, ce are a se în- ființa în Deva, a hotărât ținerea, adunări generale de constituire, pe 20 Maiu 1900 d. a. la 3 oare, în sala de ședințe a comi- tatului, la care invităm pe toți subscriitorii: de părți ca să iee par e. Ordinea de zi: 1. Constituirea. 2. Votarea proiectului de statute. 3. Alegerea direcțiunii și a comi- tetului de supraveghere. Asupra însemnății acestei întreprinderi pentru cercurile econo- mice s'a vorbit de multe ori, nu e de lipsă deci a mai reveni. Ne rugăm numai, ca să binevoști a conlucra la buna noastră cauză și a câștiga, pentru înaintarea sco- purilor și intereselor ce urmărește în- treprințerea noastră din cercul cunoșcătorilor și amicilor Domniei Voastre noi partași, care să între ca membri ai însoțirii noastre. Deva, la 24 Aprilie 1900. Comitetul exe- cutiv: conte Nicolae Băthlen, president

Concert. Ni-se scrie, din comuna Ca- cova că concertul anunțat și în coloanele anunțat și în coloanele ziarului nostru, a avut un succes moral și material strălucit.

„Am fost încântat — scrie corespon- dentul nostru — de voacele arginții și bine cultivate a coriștilor. — Munca neobosită a harnicului învățator și vicepreședinte a reuniunii învățătorești din tractul nostru a d-lui Traian Lința și-a adus roadele: azi cacovenii se pot mândri cu corul lor es- celent.

Pășirea coriștilor, care și până acum numai lauri a secerat, a fost sigură, cănta- rea lor însuflețită — a micuților școlari și școlărițe câte odată foarte însuflețită — ear tinerul învățator Ioan Ciocu, dirigia cu o di- băcie rară.

Deși ziua primă timpul a fost de tot nefavorabil, inteligența din loc și dinpre- giur — români și neromâni au luat parte în număr foarte frumos; localitățile casinel abia puteau primi atita oaspeți

Admirațiunea creștea văzând cu ochii ear la cuvintele finale ale d-lui învățator Lin- țu însuflețirea și-a ajuns culmea izbuc- nind în urăi furtunoase la adresa d-sale.

Jocul urmat concertului a durat până dimineața; popor și inteligență și-au petre- cut la olaltă.

Falsificatori de bani. De curând s'a descoperit în Turda — cum am amintit și noi — o bandă întreagă de oameni cari falsifică monede.

În această afacere sunt implicați nu numai Turdeni, ci o mulțime de oameni din împrejurimile Turdei, și e de însemnat că nu oamenii de rând ci tot numai domni și cărturari.

Conducătorul bandei era Csongvai Béla, fost oficiant la sedria orfanală din Turda, ear membri ai bandei era Szigeti și Baga József, tipografi în Cluj, Nagy Mariska, hoteliera, Módi, notar în Sînd (un sat lângă Turda), Fenyvesi Victor, litograf în Cluj, Pásztori, proprietar în Tur (lângă Turda) și un român, notarul Simion Pașca din Sălciva. Sigur, vor mai fi implicați în afacere încă mulți alții pe care îi va scoate la iveală cercetarea.

Ei se îndeletniceau cu fabricarea numai de zeceri, pe care îi imitau așa de perfect, încât numai oamenii foarte cunosce- tori și numai minuțioasă examinare puteau să observe că zăcerii sunt falși; mai aies că se puneau în circulațiune prin oameni de frunte, asupra cărora nici umbră de bănuială nu putea cădea. Numai Csongvai singur a pus în circulație 40.000 fl. în zeceri de acestia; căși vor fi pus cealaltii, nu se știe încă. Correspondența între membrii bandei se făcea prin scrisori, al căror fiecare cuvânt avea alt înțeles de cât cel obișnuit între oamenii de cinste. Astfel, avisul despre primirea banilor și despre eventuale erori în fabricarea lor, suna așa: „Poesia am primit-o; e foarte bună, numai în șirul ultim trebuie ceva în- dreptat”. Când simțiau că sunt luați la ochi, își scriau astfel: „Săracul încă n'a murit, dar de nu ne grijim el, moare” (dacă nu se pășesc, îi prinde poliția). Avisul despre succesul schimbării zecerilor era acesta: „Azi am văzut îngropăciune”. Falsificarea se cheama „nuntă” etc.

Director mort la examen. Se anunță din Făgăraș, că alaltăieri dimineața directorul școlii comerciale superioare de-acolo, Véghe Máttyás, imediat după deschiderea examenului de maturitate, a căzut de pe catedră și a murit subit în fața elevilor. Era om robuț și abia de 45 ani. Moartea l'a pricinuit-o apoplexia de inimă.

Alimentarea cu apă a Bucarestilor. Sondagiile dela Ciurci, întreprinse de dl inginer Radu; au dat până acum rezultate foarte bune. În acea localitate, după con- statările făcute, există un bogat strat de apă, strat, care poate să producă cel puțin 10.000 m. e. pe zi. De-asemenea se ur- mează cu activitate lucrările pentru adu- cerea apei dela Bragadiru. Pe la începutul lui Septemvrie, capitala României va fi ali- mentată cu apă din nouele surse. Acum se lucrează la Grozăvești, pentru instalarea usinei electrice.

Nu mai două săptămâni mai sunt până la sortirea câștigurilor loteriei pentru Casa națională, al cărei succes depinde de la ze- lul și vrednicia națională a Românilor, pe care au să și-o dovediască și prin sprigin- rea acestei mărețe întreprinderi culturale românești. Impărțite asupra tuturor Româ- nilor, se recer jertfe minimale de la câte unul, pentru ca întreprinderea să succedă. Un los à 50 cr. să cumpere fiecare Român și-și va implini o datorință națională, de la care nimenea nu se poate subtrage, fără a greși față cu națiunea sa proprie și nisu- înțele ei spre cultură și înaintare. Losuri se capătă la biroul „Asociațiunii” în Sibiu la toate băncile și librăriile românești și la trafice și colecturi de prin orașele cu popo- rație românească.

ULTIM CUVENT.

Doi cardinali învînșura pe Rafael, că făcuse fețele sfinților Petre și Pavel prea roșii.

— Prea sfinților, le răspunde marele artist, nu vă mirați, l'am făcut așa eum sunt în cer; roșeața le vine de groază că văd biserica așa de rău condusă.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu. Red. respons.: Ioan Russu Șirlianu.

Donă cărțile n-au sosit la redacție: 1. „Cântecul lui Adam când l-au scos din raiu și alte versuri frumoase, păstrate din bătrâni și acum pentru întâia dată date în tipar”. 2. „Infocata și nenorocita dragoste a lui Filarot și Antusei, o povestire foarte frumoasă în versuri păstrată din bătrâni”.

Manuscrisele originale ale ambelor cărți se află la Academia-Română din București, datorite de editorul. — Au apărut de curând amândouă în editura „Librăriei Ciurcu în Brașov”, de unde se pot comanda cu 12 cr. exemplarul.

Din „Noua Revistă Română”, a cărei prospect și apel l'am dat, după-cum am înregistrat deja și sumarul celor două numere dintâiu, a apărut numărul 4, cu următorul cu prins bogat:

Cronica politică: Stavri Predescu: Partidele noastre politice. — Sp. Horet, St. Hepites, E. A. Pangrați, D. Emmanuel, N. Coculescu, C. Miculescu, D. Mirescu, D. Bungețianu, G. Tzitzzeica, M. Ianculescu: Proiect de lege pentru introducerea calendarului apusean drept calendar al statului în viața civilă. (Memoriu justificativ). — **Et-nografie:** Gustav Weigand: Românii din Serbia și din Bulgaria-apuseană. — **Literatură:** G. Coșbuc, Elementele literaturii populare. — D. Teleor: Anton Pann (schită). — **Pedagogie:** N. Vaschide: Introducerea la studiul aplicațiilor pedagogice ale cercetărilor psihologiei experimentale. — **Miscarea literară și științifică:** Ioan Slavici: Vatra din Slatina. — Ateneul din Bacău. — „Calendarul Poporului”. — Imaginația și felurile ei la copii (conferință ținută la școala normală de institutoare din Iași).

Suplimentul I: Din Bucovina. — Suplimentul și legea învățământului secundar, de N. Em. Teohari, directorul gimnasiului părăsita. — Panait Zosin: Dulci și amare, poesii. — N. Vaschide și Van Melle: O

nouă ipotesă asupra naturii condițiilor fizice ale odoratului. — Notițe bibliografice.

Suplimentul II: Ca la noi la nimeni... „De Sfântul Ilie”, de Victor Bogdănescu. — Iubire (poesie), de Ioan Petrovič. — În închisoare, de Iancu Horia. — Scrisoare (poesie), de Nirvan. — Călătoria din nuntă, de Sprin S. Hasnaș. — Tristete, Lebăda (poesii), de D. Karr. — Discursul unui ambasador chinez. — Ateneul român.

In atențiunea domnilor învățători români. Aducem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că înaltul minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV., de Vasilie Goldiș, profes. gimnas.”

In legătură cu aceasta anunțăm pe domni învățători, că tocmai acum a esit de sub tipar și partea a doua din Geografia dlui Vasilie Goldiș.

Ambele părți se pot procura de la Librăria editoare Ciurcu în Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie.

Bibliografie. Au apărut și ni s'au trimis următoarele două cărți: Micul Legendar, ilustrat cu icoane pentru școlile primare, de Ioan Tuduceșcu, învățător. Pentru anul al III-lea. Ediția VI. Prețul: 60 bani (filari). Se poate procura de la autor în B. Lippa. — „Povestiri și anecdote populare”, de Domețiu Dogariu, inv. dirigit la școala element. capitală din Satulung. Broșura aceasta e Nr. 10 „Din literatura populară”, editată de Tipografia „Aurora” A. Todoran în Gherla. Prețul 20 filari și se poate procura de la numita tipografie.

Din „Biblioteca Noastră”, ridigeată cu multă pricepere și îngrijire de dl Enea Hodoș, profesor la institutul preparandial din Caransebeș, au mai apărut de curând și ni s'au trimis următoarele broșurele:

Nr. 29. „Balade populare”, opt la număr, alese din poesile marelui nostru V. Alexandri;

Nr. 30. „Comoara”, „Capra cu șapte izeți”, două piese teatrale pentru copil, de N. Băiaș;

Nr. 31. „Două Novela”, de I. Slavici și A. Vlahuță.

Ca și cele de până acum, toate trei aceste din urmă broșurele ale „Bibliotecii Noastre” din Caransebeș — și ca tehnică, și ca cuprins sunt niște lucrări minunate, plăcute și folositoare pentru ori-și-care om cu carte, îndeosebi însă pentru școlarii mai înaintați. Ar fi un păcat să lipsească din casa fiecărui cărturar cu familie, dar mai vrtos din bibliotecile noastre.

Fiecare exemplar se vinde cu 14 cr. (28 fil.) și se poate procura de la directorul numitel bibliotec, E. Hodoș în Caransebeș.

Tipografia
„Tribuna Poporului”
aranzată fiind cu material nou
primește spre excoutare:
Tipărituri de bancă, Cărți, Ori-ce
la nuntă, Brosuri, tipărituri.
Invitări Anunțuri funebre, etc.
Cele mai moderate prețuri!!

ECONOMIE

Cereale (bucate).
De aci încolo prețurile pe pietele cotesc în coroane și după 50 chilo-eșar' nu ca și până acum, după maș-trică (100 kilograme).

Prețurile dela 5 Maiu n. In Arad:

Grăul cel mai bun	cor. 7.30-
Cucuruz	5.10-
Săcară	5.70-
Orz	5.20-
Ovăș	4.40-

Cursul pieții din Arad.

Hărțile-monetă română	Cump. fl. 9-48	vând
Lire turcești	18.90	
Imperiali (15 R. sur)	126.-	
Ruble rusești 100 k	5.58	
Galbeni	9.48	
Napoleon-d'or	58.50	
100 Marce germane	11.90	
Livre sterling		

S p i r t :

Spirit rafinat; cu toptanu	25 April
” ” cu micu	
” brut cu toptanu	
” ” cu mic	

Porci :
(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:	
bătrâni 380—400 kg.	52—54. cr. p.
tineri 320—390 ”	55—56. ”
” 250—320 ”	54—55. ”
” până 250 ”	54—56. ”
mijlocie 240—260 ”	”

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului” următoarele opuri:

1.) „Calendarul nostru” — pe 1900. prețul	cor. — 60 fil.
2.) „Amicu Poporului” — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic in cause administrative. Prețul	” 1.— ”
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	” 2.— ”
4.) „Judecătorile cu jurații” — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	” —80 ”
5.) „Libertatea” — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Pacățianu, prețul	” 2.— ”
6.) „Principiile politice”, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Pacățianu —prețul	” 4.— ”
7.) „Caractere morale” — exemple și sentințe culesse din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor in Brașov. Prețul.	” 2.50 ”
8.) „Răsboiul pentru neatărare” și „Povestea unei coroane de oțel” ambele de George Coșbuc. Prețul Răsboiului	” 1.20 ”
Prețul „Coroanei”	” 1.60 ”
9.) „Din vremuri apuse” — de Judita Secula nasc. Truția — prețul	” 1.— ”
10.) „Vieritul” — de Petru Vancu, prețul	” 1.— ”
11.) „Teoria Dramel” — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	” 3.60 ”
12.) „Juvenilia” — de Sextil Pușcariu. Preț:	” 1.60 ”
13.) „Cuvântări bisericesti” — traduse de Ioan Genț. Preț.	” 5.— ”
14.) „Pribeag” — de Ioan Iosif Scoopul, preț	” 1.50 ”
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz prețul	” 1.20 ”
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom” (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățător in Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul in Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	

La comanda se se mai adauge de fie-care op 10 filari spese postale.